

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Quid post uale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuite

uale. Vale mea lux &c. Cōmunē ualitudinē fac cures. Si tu rectē ua-
les nos male ualere nō poterimus, ualitudinē tuę siquidē nos ualere
uis omni cura serui. Itē ut Badius cum alijs notauit sic. Vale & bene
age. uale & me ut facis, ama. Aueto & me ut cōpisti amare, pergito.
Vale literarū decus, aut morū columē. Idē, maiore minor salute ne
imptiet. Sed salutē aut fœlicitatē optet. Nā in Comico quū Gnato
Parmenonē salute imptit, superiorē se significat per parasiticā petulā-
tā. Itē etiā atq; etiā cura ut ualeas, nos pulchre ualemus oēs, ualebis
mi Cicero nosq; mutuo diliges. Si quid erit (inquit Erasmus) qd ma-
gnopere uolemus eius animo insidere, id uale subnectimus. Etenim q
nouissime dicuntur in discessu, ea recentissime meminisse solemus, ut
uale, nosq; quod facis ama. uale mi Cicero. & hoc unū memeto te
inter uenena uiuere. Vale. ualebis autē si philosophiā amplecteris.
Vale. & ubicunq; eris mortalē te cogita. Vale nostri memor. Vale
& nois immortalitati mi frater incūbe. Subdit idē. Illud bellū quoties
iam scripto uale tū demū quippiā in mentē fingimus uenire hūc ad
modū. Vale at heus tu ppe modū pterierā quod in primis dictū
oportuit. Vale, sed deū immortalē quia q; pene exciderat, quod neu-
tiq; pteritū oportuit. Vale iam parabā epistolā obsignare, sed pter
ociū obtigit, libet etiā diutius tecū garrere. Vale, sed iam percōmor-
de in mentē incidit. Vale at nunc demū occurrit quod primo loco
scriptū oportuit. Vale pœne soceri tui recordabar. Vale. iam cære
annullū admouerā mirū q; pœne me fugerit. Vale, sed mane dū de
fratre nūc deniq; succurrebat. Vale, sed priusq; obsignē epistolā hoc
addā. Vale, iam epistolam cōplicabā, dum ecce mihi de filia tua fue-
currit, hmōi formę non hoc tātū loco, uerū etiā passim gratiam ha-
bent si quid Fabio credimus. Subijcit idem doctissimus Eras. Quis-
dam hunc in modū ualere iubent, incolumē seruet immortalis deus.
Humanitatē tuā fœliciter, agere precor. Prestatissima tuā florētē &
incolumē tuatur deus clementiā. Sanctitatē tuā in omni p̄speritate
cōfirmet, ppitius Iesus. hęc quidē, ut nō rep̄hēdo, ita istas assutas ap-
pendices nō fero. Vale in eo q uastū cingit fluctibus orbē. Valētem
te tueat q mare & terras uarijs mundū tēperat oris. Nisi qd assuitur
pulchre cū ep̄la cohęreat. Badius ait. Si tñ ad uirū grauitate pstantē
scripsero, uix audeā sic reuocare, at heus tu &c. sed potius dicā. Da
ueniā uirorū optime si tuā dignitatē iterū cōuenio, pene em̄ id dices
re neglexerā &c. Et si pluscula interposuimus addemus iterū Vale.
recte etiā dices uale ac salue, uale saluus, & uiue beatus &c.

Quid post uale.

Cōponendę epistolę forma. Fo. CXXIII.

Post Vale subdii locus, tēpusq; in hūc modū datū uel scriptū Romę. Vel in ablatiuo Roma line p̄positione, uel cum p̄positiōe, ex roma. docet hoc Erasmus, sic datū Lutecię uel Lutecia qui Parrhyſij nunc dicuntur, sed datū & scriptū uenustius subauditur. sic Vale ex aula regia, e diuerſorio, e cellula nostra. ruri uel rure, uel ex rure, Ex hortis, a cœna, ex cubiculo, ad lucernā, e caupona, ad lunā &c. Deinde subditur tēpus in hunc modū Gandauī uel Gandauo, uel ex gā dauo noctis cōtinuatio, alta nocte, profūda nocte, plurima nocte, nocte concubia sub galliciniū &c. Diē notabimus sic. Vale Gandauī Calendis martijs &c. in ablatiuo quia significat tēpus (ut ita dicam) quādo quod in ablatiuo exprimitur, uel in accusatiuo cū p̄positiōe ad. ut uale ex Ipris ad calēdas martias. Badius & plures dicunt hic significari diem incertū, ut sit ad calēdas, iuxta uel circiter calēdas, sic ad Nonas, ad idus, de quibus mox agemus, non placet hoc desyderio Erasmo roterodamo sic scribēti. Tertio calēdas iunias, uel ad tertiuū calēdas iunias uel iunij &c. Sic ueteres quidē oēs. Nam quod his tēporibus a principio mensis reliquos deinceps numerāt, id uti neoteticū est, ita indoctū uigesimo primo die mēsis iulij, ubi hęc duo uoces & die & mensis cōtra ueterū cōsuetudinē redundant. Scribendum igitur erat pro undecima die mēsis iulij, quinto idus iulias uel iulij. Errāt enim qui p̄positionē additā incertā. M. T. C. sepicule diem ascribat ad. xv. calēdas februarias, nō ita potius scribebat ut de q̄ die scriberet ipse nesciuerit. At si quādo de tēpore ambigēt, hoc pacto scribēdū erit, anno circiter nonagesimo, ad annos circiter nonaginta. ad annos ferme nonaginta. hęc Erasmus. Annū signare docet idē sic. Anno a christo nato millesimo quingentesimo. Anno ab hoīe redēpto post millesimū quingentesimo octauo. Anno a christo passo quingentesimo supra millesimū, anno a uirginis partu millesimo quingentesimo &c. Sic christiani. Olim ꝑo ab olympiādū & cōsulatuū nūero. Itē anno a natali christiano &c. pulchrius q̄ a natiuitate christi.

Calendæ, nonæ, & idus.

Triplēces sunt mēsis dies Calēdę, Nonę, & Idus. & primus qdē dies cuiusq; mēsis uocat Calēdę, quare aut sic nō est p̄sentis negocij, tēpus autē quādo quid factū est significat per ablatiuū. non scribas igitur primo uel prima die Ianuarij, februarij &c. uti faciūt indocti, sed calēdis Ianuarij uel Ianuarijs. Nomina siquidē mensū adiectiua esse possunt omnia, ut martius a. um. october. .bris. bre. sed uix utimur nisi in obliquis, q̄a dies october puto inauditū, ut tēpora octobria. dic igitur calēdis octobribus, uel ad calēdas octobres sine discrimine.

X. iij